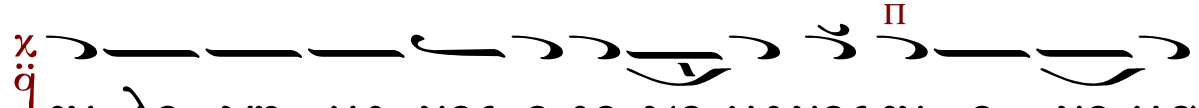
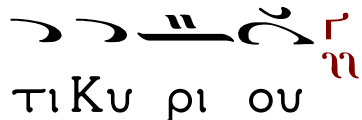

06-11-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Α΄

† Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Ἦχος γ΄

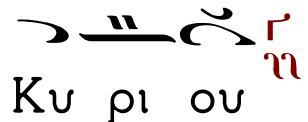
Ἦχος ἡ Γα

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ου

Στίχ. α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὥς ἄνω)

Στίχ. β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ριος και ε πε φανεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι

Κυ ρι ου

Στίχ. γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὥς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ΄

Αὐτόμελον

Θεῖας πιστεως ο μο λο γι α αλ λον
Πα αυ λον σε τη εκ κλη σι α ζη λω την
εν Ι ε ρε ευ σιν α νε δει ει ξε Συν εκ
βο α σοι και Α α βελ προς Κυ ρι ον και Ζα
χα ρι ου το αι αι μα το δι και αι ον Πα τερ ο
σι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη
σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Καὶ νῦν...

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας, καὶ τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Ἦχος γ΄.

Ῥάβδον δυνάμεως κεκτημένοι, τὸν Σταυρὸν τοῦ Υἱοῦ σου Θεοτόκε, ἐν αὐτῷ καταβάλλομεν, τῶν ἐχθρῶν τὰ φρυάγματα, οἱ πόθῳ σε ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ἦχος ἡ Γα

Ῥαβ δον δυ να με ως κε κτη με νοι τον
σταυ ρο ον του Υι ου σου Θε ο το ο κε εν
αυ τω κα τα βαλ λο μεν των εχ θρων τα α
φρυ αγ μα τα οι πο θω σε α παυ στως
με γα λυ νον τεε ε ες

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα.
Ἦχος πλ. α΄. Τὸ ξένον τῆς Παρθένου.
Ἦχος λη Πα

Τόπος Κρανίου Παράδεισος γέγονε, μόνον
γὰρ ὡς ἐπάγη τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ, εὐθὺς
ἐβλάστησε τὸν βότρυν τῆς ζωῆς, σὲ Σωτὴρ, εἰς
ἡμῶν εὐφροσύνην· Δόξα σοι.

Το πος Κρα νι ι ου Πα ρα δει σος γε
γο νεν μο νον γαρ ως ε πα γη το ξυ λον
του σταυ ρου ευ θυς ε βλα στη σε τον βο
τρυν της ζω ῆς σε Σω τηρ εἰς η μων ευ φρο
συ νην δο ξα σοι

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,
ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ σου, Σωτὴρ ἡμῶν
τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη, σωτήριον· ἐν αὐτῷ γὰρ

βουλήσει προσηλωθείς, τῆς κατάρας ἐρρύσω
τοὺς γηγενεῖς, ἡ πάντων ζωή. Κύριε δόξα σοι.

το ξυλον του σταυρου σου Σωτηρημων
του κοσμου α νε δειειχθησω τηριον εν
αυ τω γαρ βουλησει προσηλωθεις της κα
ταρας ερρυυω τους γηγενεις η
παντων ζωη Κυρι ε δοξα σοι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου παρισταμένη,
θρηνηδοῦσα ἐβόα ἡ Θεοτόκος· Οἶμοι Τέκνον
θεῖον, φῶς μου γλυκύτατον! πῶς ἐτανύθης ἐν
Σταυρῷ, ὁ τείνας θεϊκῶς τὸν οὐρανόν ὥσεϊ
δέρριν, καὶ ἐκ θαλάσσης ἀνάγων, πηγὰς ὑδάτων
τῷ σῷ προστάγματι.

τω Σταυρω του Κυριου παριστα με ε
νη θρηνω δουσα ε βοοα η Θεοτοκος

οι μοι Τε κνον μου θει ει ον φω ως μου γλυ
 κυ τα τον πως ε τα νυ θης εν σταυ ρω ο τει
 νας θει κως τον ου ρανο ον ω σει δερ ριν και εκ
 θα λασ σης α να α γων πη γας υ δα των τω
 σω προ στα γμα τι

Μετὰ τὴν β΄ Σπυχολογίαν.

Καθίσματα Σταυρώσιμα.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν σταυρωθέντα Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν ἡμῶν, ἐκουσίως ὥς οἶδε καὶ ὥς ἠὺδόκησεν, ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ καὶ προσκυνήσωμεν· ὅτι προσήλωσε Σταυρῷ, τὰς ἁμαρτίας τῶν βροτῶν, ῥυσάμενος ἐκ τῆς πλάνης, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, καὶ Βασιλείας κατηξίωσεν.

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας ἐκουσία βουλῇ, καὶ φθορᾶς τοὺς ἀνθρώπους ἐλευθερώσας Σωτήρ,

ἀνυμνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ προσκυνοῦμεν σε, ὅτι
ἐφώτισας ἡμᾶς, τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ
φόβῳ δοξάζομέν σε, φιλάνθρωπε καὶ οἰκτίρμον,
ὥς ζωοδότην καὶ Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Εν τῷ Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ
σου, ἐκουσίως παγέντα ἄμνὸν ὡς ἄκακον,
θρῆνον ἐκίνει γοερόν, καὶ κατετρύχετο. Οἴμοι!
βοῶσα τὸ ἐμόν, πῶς ἀπεσβέσθης φῶς πικρῶς;
καὶ πῶς ὡς ἄδικος θνήσκεις, μέσον κακούργων
Υἱέ μου, ὁ Βασιλεὺς πάσης κτίσεως;

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Εκ τοῦ ξύλου πικρίαν Ἀδὰμ ἐτρύγησε,
πρὸς φθορὰν ὀλισθήσας φθόνῳ τοῦ ὄφρεως, σοῦ
δὲ παγέντος Ἰησοῦ, ζωὴν ἐτρύγησε, καὶ διὰ
ξύλου τοῦ Σταυροῦ, πάλιν οἰκεῖ τοὺς οὐρανούς,
καὶ κατηργήθη ὁ ὄφις, καὶ ἡ φθορὰ κατεπόθη,
καὶ πάντες δόξαν σοι προσάγομεν.

Μαρτυρικὸν

Στιχ. **Θ**αυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις
αὐτοῦ.

Λάμπει σήμερον ἡ μνήμη τῶν Ἀθλοφόρων·
ἔχει γὰρ καὶ οὐρανόθεν ἀπαύγασμα, ὁ χορὸς
τῶν Ἀγγέλων πανηγυρίζει, καὶ τῶν ἀνθρώπων
τὸ γένος συνεορτάζει· διὸ πρεσβεύουσι τῷ
Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λάμπει σημερον ἡ μνη η μη των Α θλο
φο ρων ε χει ει γαρ και ου ρα νο θεν α
παυ γα σμα ο χο ρος των Α γ γε ε λων πα
νη γυ ρι ι ζει και των αν θρω πων το γε ε νος
συ νε ορ τα ζει δι ο πρε σβευ ου σι τω
Κυ ρι ι ω ε λε η θη ναι τας ψυ χας η
μων

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
Τὸν συνάναρχον Λόγον

Γαβριήλ μοι τὸ Χαῖρε πρὶν προσεκόμισε,
μετ' ἐμοῦ σε φωνήσας ἔσεσθαι Κύριε, ἡ

Θεοτόκος ἐν κλαυθμῷ πικρῶς ἐφθέγγετο· πῶς
οὖν εἰς λύπην ἢ χαρά, νῦν μοι ἐγένετο Υἱὲ; καὶ
πῶς ὥς ἅπαις φανοῦμαι, ἡ ἀπειράνδρως
τεκοῦσα, σὲ τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν;

‘Ο Ν΄ ψαλμός χύμα.

Ελέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ιδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ιδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ακουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Ὡδὴ α΄ .

Ἦχος πλ. α΄

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ Σωτῆρι Θεῷ, τῷ ἐν θαλάσῃ λαόν,
ποσὶν ἁβρόχοις ὁδηγήσαντι καὶ Φαραὼ
πανστρατιᾷ καταποντίσαντι, αὐτῷ μόνῳ
ἄσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παθοκτόνον Χριστέ, ἐθελουσίως αὐτός,
ὑπέστης πάθος, καὶ ἀπέκτεινας τὸν
ἀποκτείναντα, πάλαι ἐν Παραδείσῳ ἡμᾶς· διό
σου δοξάζομεν, τὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνυψώθης Σταυρῷ, καὶ κατεπόθη ἐχθρός,
καὶ οἱ πεσόντες ἀνυψώθημεν, καὶ Παραδείσου
πολίται, Χριστὲ γεγόναμεν, τὸ κράτος
δοξάζοντες, τῆς Βασιλείας σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νέον βρέφος ἡμῖν, τὸν παλαιὸν ἡμερῶν,
ἀγνὴ Παρθένε ἀπεκύησας, παλαιωθεῖσαν τὴν
φύσιν ἀνακαινίσαντα, ἀνθρώπων Πανάμωμε, τῷ
θείῳ πάθει αὐτοῦ.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ὡδὴ α΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἰππον καὶ ἀναβάτην,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πύλη τοῦ ἀπροσίτου, φωτὸς Πανάμωμε, μετανοίας τὰς πύλας τῇ ψυχῇ μου διάνοιξον, καὶ δίδου τὴν εἴσοδον, τῆς ἐκεῖσε Κόρη, ἀγαλλιάσεως καὶ τερπνότητος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἔχων σε Θεοτόκε, προστάτιν ἅμαχον, καὶ ἀπόρθητον τεῖχος, καὶ σκέπην ἀνυπέρβλητον, ῥυσθείην τοῦ δράκοντος, τοῦ δολίου Πάναγνε, τοῦ πάλαι ἐκζητοῦντος, καταπιεῖν με σφοδρῶς.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Μή με ἀπογυμνώσης, τῆς θείας σκέπης σου, μὴ κενὸν ἀποδείξης, τῆς χάριτός σου Ἄχραντε, μηδὲ ἀποπέμψης, κατησχυμένον Δέσποινα, ἀλλὰ παράσχου μοι τὸ σὸν ἔλεος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παῦσον τῆς ταλαιπώρου, καὶ παναθλίας μου, Θεοτόκε καρδίας, πόνον τὸν ἀφόρητον, καὶ τοῦ σωτηρίου σου παράσχου μοι, Θεομήτορ, θείαν αἴγλην καὶ σωτήριον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁμολογητοῦ

Ὡδὴ α΄ . Ἦχος δ΄

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα, τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον, καὶ στῦλον ἀκράνδαντον ὁμολογίας σε, καὶ πολύφωτον, τῆς χάριτος φωστῆρα, καὶ στόμα πυρίπνοον, Παῦλε κηρύττομεν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος, τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος, Τρισμακάρο προβάλλεται, σὲ Παῦλον δεύτερον, ὡς πῦρ φλέγοντα, εὐτόνως τὰς αἵρέσεις, καὶ πέλεκυν κόπτοντα, τὴν ἀθεότητα.

Δόξα...

Νομίμως ἠγωνίσαι, προκινδυνεύων θεσπέσιε, τοῦ θείου κηρύγματος, ὡς Ἱεράρχης πιστός, καὶ κατέπνιξας, νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων, ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον, τὸν ματαιόφρονα.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, δεῦτε ὑμνήσωμεν ἅπαντες, τὴν μόνην κοσμήσασαν, τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν κυήσασαν, Θεὸν σεσαρκωμένον, Παρθένον τε μείναςαν, ἀδιαλώβητον.

Ὡδὴ γ΄
Ἦχος πλ.α΄.
Ὁ Εἰρμός.

Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου Χριστέ,
στερέωσόν μου τὴν διάνοιαν, εἰς τὸ ὑμνεῖν καὶ
δοξάζειν σου, τὴν σωτήριον νῦν σταύρωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μαραίνεις τὸν καρπὸν τῆς φθορᾶς, ἐν ξύλῳ
Σωτὴρ ἀνυψούμενος, καὶ ἀφθαρσίας πηγὰς
ἡμῖν, ἐκ πλευρᾶς ἐκβλύζεις Δέσποτα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ετύθης ἐν Σταυρῷ ὡς ἄμνός, φλιάς
σφραγίζων τῶν ψυχῶν ἡμῶν, θείῳ σου αἵματι
Δέσποτα· ὅθεν φόβῳ σε δοξάζομεν.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ζωῆς ἡμῖν πρόξενος Ἀγνή, θανῶν ἐν ξύλῳ
ἀναδέδεικται, ὁ σὸς Υἱός τε καὶ Κύριος,
δοξάζων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὡδὴ γ΄
Κανὼν τῆς Θεοτόκου
Ἦχος πλ.α΄.
Εἰρμὸς ὁ αὐτὸς
Ὁ πῆξας ἐπ’ οὐδενός,

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοῦ κόσμου τὸ προσφύγιον σὺ εἶ
Πανάχραντε, καὶ ἐν σοὶ προστρέχων, ἐκ
διανοίας θερμῆς, πᾶς τις ἐκλυτροῦται τῶν
δεινῶν· διό με προσδραμόντα, ἐν τῇ σῇ σκέπῃ
ἀπολύτρωσαι, πάσης πονηρᾶς ἐνοχλήσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ μόνη τῶν γηγενῶν ἀπάντων ἀντίληψις, σὺ
ἀντιλαβοῦ μου ἰλέω ὄμματι, Δέσποινα τοῦ
κόσμου ἀγαθή, καὶ φρούρησον τῇ θείᾳ,
ἐπισκοπῇ τῆς δυναστείας σου· ἔχεις γὰρ ἰσχὺν
ἀνυπέρβλητον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δυνάμει τῇ σῇ χειρός με τοῦ πολεμήτορος,
καὶ τῆς τυραννίδος τούτου ἀφάρπασον,
Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή· μή με ἰσχύσας
λάβῃ, καὶ καταπίῃ, καὶ πρὸς ὄλεθρον, ἄξι
αἰωνίου κολάσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ προσπίπτων
κραυγάζω σοι, Θεοτόκε. Σύ μοι γενοῦ βοήθεια,
Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθή, ἐν ᾧ ῥα τοῦ
θανάτου, ἡνίκα τῶν βεβιωμένων μοι, μέλλω τὰς
εὐθύνας εἰσπράττεσθαι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁμολογητοῦ

ᾠδὴ γ΄ . Ἦχος δ΄

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ, τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ, εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, Παῦλε τοῖς Παύλου δόγμασι, τοῦ θεοφόρου ἐπόμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Στόματι καὶ γλῶσση καὶ καρδίᾳ, σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ, καὶ Λόγον ἐνυπόστατον, σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας, Παῦλε θεόφρον Ὅσιε, τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Δόξα...

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ, δι' οὗ θεοποιούμεθα, κρίσει δικαία Πάνσοφε, φύσει Θεὸν ἐδίδαξας, καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος, ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς, ἀρχὴν νῦν σωματούμενος, ἐκ σοῦ Ἀγνὴ ἐδέξατο, καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν, ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

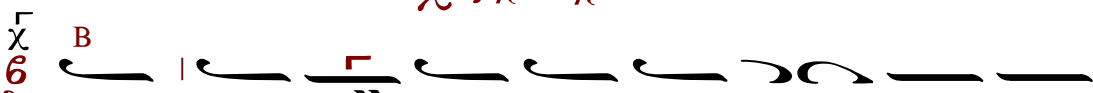
Ὡδὴ γ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ Σου, στεφάνων δόξης ἀξιώσον.

Ἦχος Γ'τος λ'

^Γλ' ^B
^Γλ' ^Γ τους σου ους υ μνο λο γους Θε ο
^Δ
 το κε ^Δ η ζω ω σα και α φ θ ο ν ο ς π η γ η ^Δ
^Γ
 θ ι α σ ο ν σ υ γ κ ρ ο τ η σ α ν τ α ς ^Γ π ν ε υ μ α τ ι κ ο ν
^π
 σ τ ε ρ ε ω ω σ ο ν ^π και ε ν τ η θ ι α δ ο ξ η
^Δ
 σ ο υ ^Δ σ τ ε φ α ν ω ν δ ο ξ η ς α ξ ι ω σ ο ο ο ν ^Γ ^Γ λ'

Κάθισμα

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν

Ως τοῦ σκεύους ὑπάρχων τῆς ἐκλογῆς, καὶ ὁμώνυμος Πάτερ καὶ μιμητής, κινδύνους ὑπέμεινας, καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως, καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην, κατέλαβες Ὅσιε, πανταχοῦ κηρύσσων, Τριάδος τὸ ὁμότιμον· ὅθεν καὶ τὸν δρόμον, ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας, ἀξίως ἀπείληφας, ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον, καταισχύνας τὸν Ἄρειον· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα...

Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Δόγμα ἐνθεον ἐπικρατύνας, ῥῆμα ἄθεον ἐξοστρακίσας, Παῦλε θεόφρον κατήσχυνας Ἄρειον, τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον, ἀνακηρύξας πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν, Οἶμοι! Τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὡδὴ στίχου τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων, ἀλλ' ὁ Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλάνθρωπος.

Ἡ λ θ ο ν εἰς τὰ β α θ η τ ῆς θ α λ ά σ σ ης
καὶ κα τε π ο ν τ ι σ ε με κα τ αι γ ις π ο λ λ ω ν α
μ α ρ τ η μ α τ ω ν α λ λ ω ς Θ ε ο ς ἐ κ φ θ ο ρ α ς α
ν α γ α γ ε τ ῆ ν ζ ω ῆ ν μ ο υ ὡ ς φ ι λ α ν θ ρ ω π ο ο
ο ο ς

Κοντάκιον
Ἦχος β΄
Τὰ ἄνω ζητῶν

Ἀστράψας ἐν γῇ, ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον,
τὴν καθολικὴν φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν, ὑπὲρ ἧς
καὶ ἠθλησας, τὴν ψυχὴν σου Παῦλε προθέμενος,
καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἀβελ τρανῶς, βοᾷ σου τὸ
αἶμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος

Ὁμολογίας στῦλος ὑπάρχεις, καὶ ὁμώνυμος
Παύλου τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς, ὁμότροπός τε
καὶ σύναθλος, τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων
ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα, καὶ ἐν αὐτοῖς
ἐντρυφῶν, καὶ καυχώμενος πάντοτε, ἐνώπιον
βασιλέων κακοδόξων ὥφθης ἰστάμενος, καὶ μὴ
πτοούμενος, μᾶλλον δὲ δυναμούμενος· ὅθεν
τρανώτερον βοᾷ σου τὸ αἶμα πρὸς Κύριον.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῇ ς' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν
Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου
Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.

Οὕνεκα ὠμολόγει Παῦλος Θεόν, ἄγχεται ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ φιλάνθρωπίας κατενεχθείσης κόνεως, ἐπὶ Λέοντος τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

Φλέγειν ἀπειλεῖς, ἀλλὰ πάλιν οὐ φλέγεις,
Ὅργῃ κεράσας μακροθυμίαν Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ.

Στίχοι

Ἀρεστά, Λουκᾶ, τῷ Θεῷ πράξας Λόγω.
Τῆς εὐαρέστων ἐκθανῶν μοίρας γίνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Παῦλος, ὁ διὰ Χριστὸν Σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Ὑποκριθεὶς ὁ Παῦλος ἐν γῇ μωρίαν,
Χορῷ θανῶν σύνεστι τῶν θεοφρόνων.

Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἀβραὰμ τοῦ ἐν Χοτίνῃ, καὶ Λουκᾶ τοῦ ἐν τῷ σπηλαίῳ Ῥώσων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος δ'

Ὁ Εἰρμός

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς
Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν
δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν,
ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ
ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἦχος ^Γτος ⁶λ ⁶λ **Α**ι νοι μεν ευ λο γου μεν και

⁶λ προσκυνοουμεν τον Κυ ριον

⁶λ **Π**αι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι

νω ^Δ **Ο** το οκος της Θε ο το κου δι ε

σω σα το ^Δ **Τ**ο τε μεν τυ που μενος νυν ⁶λ

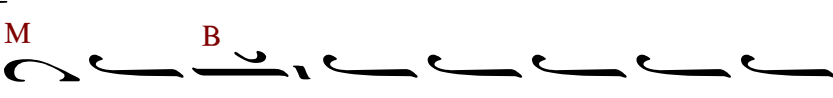
δε ⁺ **Ε**νεργουμενος την οι κου με νην α πα

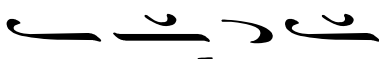
σαν α γει ρει ψα λ λου ου σαν τον Κυ ρι ον
υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ φωτός...

Τιμιωτέρα τετάρτου ἤχου.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος}

Στίχος α΄ ^{χ^Μ}_{6λ} ^B
Με γα λυ νει η ψυ χη μου

 ^{6λ}
τον Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το

 ^{χ^Μ}_{6λ} ^Γ
πνευ μα μου ε πι τω Θε ω ω τω σω

 ^{6λ}
τη ριμου ^B

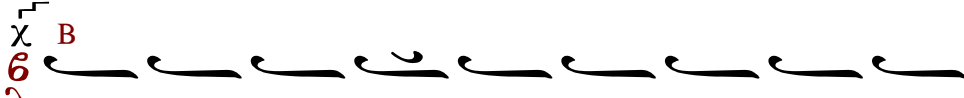
^{6λ} ^{6λ} ⁺
Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

^{6λ} ^Γ
την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου

 ^{6λ}
σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

 ^{6λ}
μεν

Στίχος β΄ ^{χ^Β}_{6λ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου

γὰρ ἀπο τοῦ νυν μακαρίου σιμεῶνα

$\sigma_{\alpha_1} + \sigma_{\alpha_2} = \sigma_{\alpha_1 + \alpha_2}$

$\overset{\textcolor{red}{6}}{\underset{\textcolor{red}{\lambda}}{\text{T}}}$
 $\text{ην Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και}$
 $\overset{\textcolor{red}{6}}{\underset{\textcolor{red}{\lambda}}{\text{κ}}}$
 +

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθo ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶την ον τως Θε ο τον σε με γα λυ νο

μεν

μεν
Στίχος γ' χ
6
κ 0 τι ε ποι η σε μοι με γα

λει α ο δυ να τος ⁶ και α γι ον το
 λει α ο δυ να τος ⁶ και α γι ον το

ο νομα αυ του και το ε λε ος αυ του

^Γ
⁶
^λ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου

⁶
^λ με νοις αυ τον
B

⁶
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ⁶
^λ +

εν δο ζο τε ραν α συ γ κρι τως των Σε ρα φι μ

⁶
^λ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γον τε κου

⁶
^λ σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

⁶
^λ μεν

Σπίχρος δ' ^Γ
⁶
^λ Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του ⁶
^λ δι ε σκο ρ πι σεν ⁶
^λ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυ των ⁶
^λ +
B

⁶
^λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και ⁶
^λ +

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

την α δι α φθόρως Θεον Λογον τεκου

σαν την ον τως Θεο τοκον σεμεγαλυνο

μεν

Σπίχος ε' **Κ**α θει λε δυ ναστας α πο θρο

νων και υψωσεταπεινους πεινωντας ε

νεπλησεν α γα θων και πλουτου ουντας ε

ζα πεστειλεκενους

Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ και

εν δο ζο τεραν α συγκριτως των Σερα

φιμ την α δι α φθόρως Θεον Λογον τε

κουσαν την οντως Θεο τοκον σε μεγαλυ

νομεν

νόμην
Στίχος στ' ^χ_ε
^κ**Α**ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι

δὸς αὐτοῦ μνηστῆναι ἐλεοῦς καὶ θῶς

ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων

⁶_χ τω Α βρα αμ ^χ_Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε

ως αὖτις νοῦς

^M
^Δ
^ε ^λ Τ η ν Τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ ^Δ

καὶ ἐν δοξῇ τῇ παν ἀσυνκρίτως τῶν

Σε ρα φιμ ^Π την α δι α φθo ρως Θε ον

 Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε με γα λυ νο μεν

6
λ

Ὡδὴ θ', τοῦ μηναίου
Ἦχος δ' .
Ὁ Εἰρμὸς

Ἄ πας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν
νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν
τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε».

Ἦχος Γ' τοσ β
λ λ

Ἄ πας γη γε νης σκιρ τα τω τω πνευ μα τι
λαμ πα δου χου με νος πα νη γυ ρι ζε ε
τω ω δε α υ λων νο ο ων φυ σις γε ραι
ρου σα τα ι ε ρα θ αυ μα σι α της
Θε ο μη το ο ρος και βο α α α α τω

Δ
Ἀ
χαίροις παμμακαρίστε Θεοτοκε

Α γνηαειπαρθενε

Ἦχος Γ^{τος} Βου
Ἄξιον εστιν ως αληθως

μακαρίζειν σε την Θεοτοκον την α

ειμακαρίστον και παναμωμητον

και μητερα του Θεου ημων τητι

μιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδι

αφθορως Θεον Λογον τεκουσαν την

οντως Θεοτοκον σε μεγαλυνο μεεεε

εν

Ἐξαποστειλάριον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος, τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, τῆς ἀνωτάτης σοφίας, τὰ δόγματα κατασπείρας, πάσας αἱρέσεις ἡμβλυνας, Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα, Παῦλε Μακαριώτατε· διὸ καὶ στῦλος ἐφάνης, ὀρθοδοξίας θεόφρον.

Θεοτοκίον

Ἦχος β΄

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Θεὸν σαρκὶ ὄν ἔτεκες, Μαρία Θεονύμφευτε, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει, τῶν σὲ ὑμνούντων ἐκ πόθου, καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων, καὶ τοῦ Υἱοῦ σου Πάναγνε, κολάσεως λυτρώσασθαι, καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων, τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ΄ (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Υμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ΄ (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀἰ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ΄ (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Κοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ὁ Ἱερεύς: **Εἰ**ρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: **Κ**αὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: **Τ**ὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ
κλίνωμεν.

Ὁ χορός: **Γ**οί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: **Τ**ὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: **Γ**ὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ
σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: **Ἀ**μήν.

Ἀπόσπιχα τῶν Αἰνῶν

Σταυρώσιμα

Ἦχος πλ. α΄

Ἦχος λη Πα — — — — —

Κύριε, ἐπὶ Μωϋσέως ποτὲ τοῦ Προφήτου, μόνον ὁ τύπος τοῦ Σταυροῦ σου δεικνύμενος, ἐνίκα τοὺς ἐχθρούς σου, νῦν δὲ αὐτὸν τὸν Σταυρόν σου κατέχοντες, βοήθειαν αἰτοῦμεν, κράτυνον τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ δώρησαι τοῖς Βασιλεῦσιν ἡμῶν, ὡς Κωνσταντίνῳ τὸ τρόπαιον, διὰ πλῆθος ἐλέους φιλόανθρωπε.

Κυ ρι ε ε πι Μω υ σε ως πο τε ε
του Προ φη η του μο νος ο τυ πος του σταυ
ρου σου δει κνυ με νος ε νι κα τους εχ θρους
σου νυν δε αυ τον τον σταυ ρο ον σου κα τε
χον τες βο η θει αν αι του μεν κρα τυ νον
την Εκ κλη σι αν σου και δω ρη σαι τοις βα σι

λε ευ σιν η μων ^{ν'}η ως Κων σταν τι νω το τρο παι
ον ^{ν'}η δι α πλη η θος ε λε ε ους Φι λαν
θρωω πε ^κη

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠυφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Ο Σταυρός σου Χριστέ, καὶ τοῦ Ἰδοῦ κατήργησε τὸ κράτος, καὶ τὸ γένος διέσωσε τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον ῥυσάμενος, τῷ Ληστῇ Παράδεισον ἡνοιξεν, ὃν προσκυνοῦντες, δοξάζομέν σε, Σωτήρ, ἐλέησον ἡμᾶς.

^κη **Ο** Σταυ ρος σου Χρι στε και του Α αδου
κα τηρ γη σε το κρα α τος ^{ν'}η και το γε νος δι ε

ε σω σε των αν θρω πων και εκ φθο ρας τον
κο ο σμον ρυ σα με νος τω Λη στη τον Πα ρα
δει σον η νοι ξε ον προ σκυ νουν τες δο ξα ζο
με εν σε Σω τη ρε λε η σον η μα ας

Μαρτυρικὸν

Στίχ. β΄. **Κ**αὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Εὐλογημένος ὁ στρατὸς τοῦ Βασιλέως τῶν
οὐρανῶν· εἰ γὰρ καὶ γηγενεῖς ὑπῆρχον οἱ
Ἀθλοφόροι, ἀλλὰ ἀγγελικὴν ἀξίαν ἔσπευδον
φθάσαι, τῶν σωμάτων καταφρονήσαντες, καὶ
διὰ τῶν παθημάτων, τῆς τῶν Ἀσωμάτων
ἀξιωθέντες τιμῆς. Εὐχαῖς αὐτῶν, Κύριε,
κατάπεμψον ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ευ λο γη με νος ο στρα τος του Βα σι

λε ε ε ως των ουρανων ^κ_q ει γαρ και γη
 γε νεις υπηρχον οι Αθλοφοοροι ^{ν'}_η αλλα Αγ
 γε λι κην αξιαν ε εσπευδον φθασαι ^κ_q των
 σωμάτων καταφρονήσαντες και δι α των
 παθημάτων ^{ν'}_η της των Ασωμάτων αξιω
 θέντες τιμης ^κ_q ευχαις αυτων Κυριε κατα
 πέμψον ημιν το μεγα σου ε ελεος ^κ_q

Δόξα...

Δοξαστικὸν τοῦ μηναίου

Ἦχος βαρὺς

Ἦχος Γα

Δοξα Πατρι ι και Υι ω και Α γι ω

Πνευματι

Ενέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος, ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· κακέϊθεν ἀντλήσας τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως, ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας, διδασκαλίαις σου, Ὅσιε Πάτερ.

Ενε κυ ψας εις τα βα θη του Πνευ μα α
τος ὡς ε πι γη η η ης α α σα αρ κω
ως βι ω ω σας κα κει θεν αν τλη η η
σας τον πλου ου τον της θει ει ας γνω σε ως
ορ θο δο ξι αν αν θρω ω ω ω ποι οις ε

πη γας δι δα σκα λι ι αι αις σου ου Ο ο
σι ι ε Πα α α τε ερ

Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἦχος βαρὺς .Οὐκέτι κωλυόμεθα

Και νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων α μην

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε ἐκουσίως, ὡς
ἔώρακεν ἡ Πανάμωμος, θρηνωδοῦσα ὕμνει τὸ
κράτος σου.

Τω ξυ λω προ σπα γε εν τα σε ε κου
σι ι ως ως ε ω ρα κεν η Πα να μω
μος θρη νω δου σα υ μνει το ο κρα το ος
σου ου ου ου ου ου ου

Ὁ Ἱερεύς: Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ΄)**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον, **Κύριε,** ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἰχθὺς γ'

Αυτόμελον

^Γ ^Γ ^Π ^Γ ^Γ ^Γ
 Θειας πιστεως ο μο λο γι α αλλον
^Π ^Γ ^Γ
 Πα αυ λον σε τη εκ κλη σι α ζη λω την
^Π ^Π ^π ^κ
 εν Ι ε ρε ευ σιν α νε δει ει ξε Συν εκ
[♀] [♂] ^κ ^κ
 βο α σοι και Α α βελ προς Κυ ρι ον και Ζα
^Π ^κ ^π ^κ
 χα ρι ου το αι αι μα το δι και αι ον Πα τερ ο
[♂] ^κ ^κ ^κ ^κ ^κ ^κ ^κ
 σι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη
[♂] ^Γ [♂] [♂]
 σα σθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα... Καὶ

Τῇ Παρασκευῇ πρωΐ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου, Ὡχος γ΄.

Καταφυγὴ καὶ δύναμις ἡμῶν Θεοκτόκε, ἡ κραταιὰ βοήθεια τοῦ κόσμου, ταῖς πρεσβείαις σου σκέπε τοὺς δούλους σου, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, μόνη εὐλογημένη.

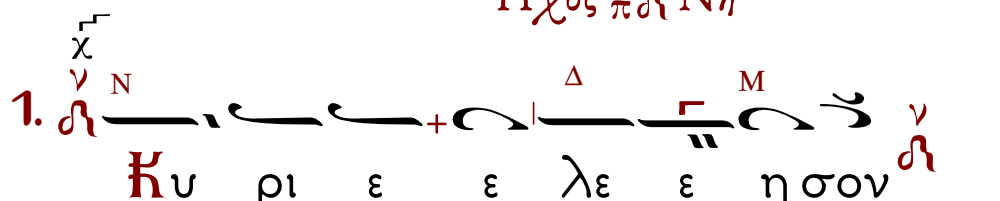
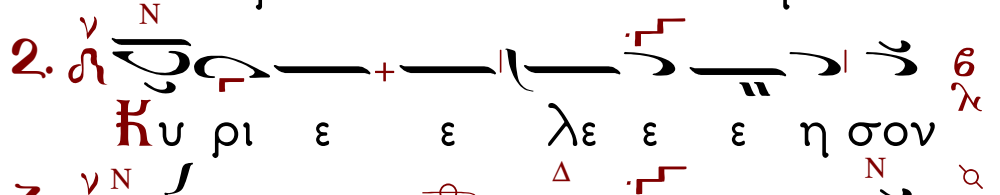
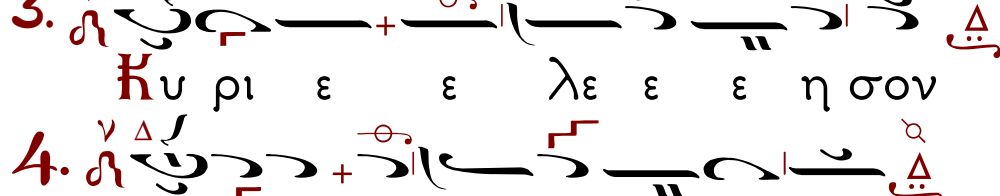
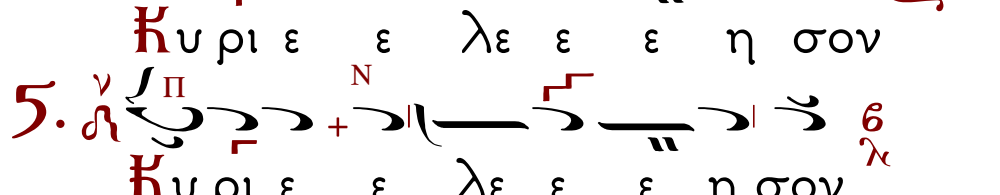
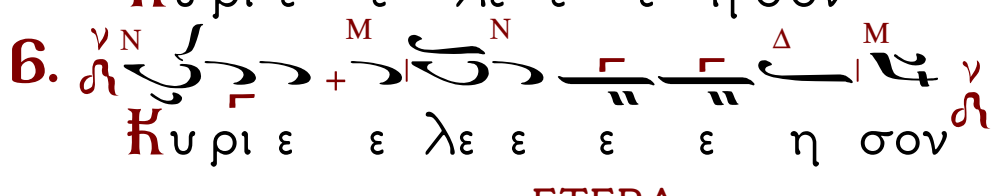
Ὡχος ἡ Γα

Κα τα φυ γη και δυ να μις η μω ων Θε
ο το κε η κρα ται α βο η θει α του κο ο
σμου ταις πρε σβει αις σου σκε ε πε τους δου
λους σου α πο πα ση ης α να γκης μο νη ευ
λο γη με ε νη η η η

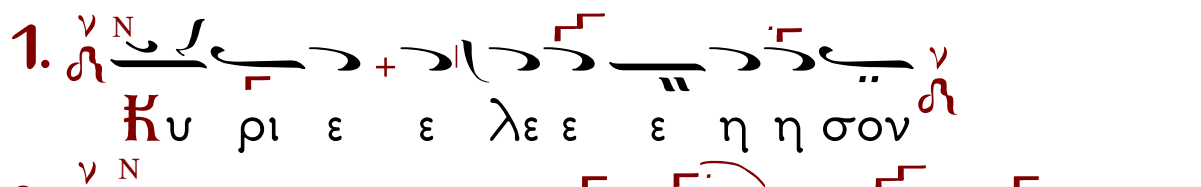
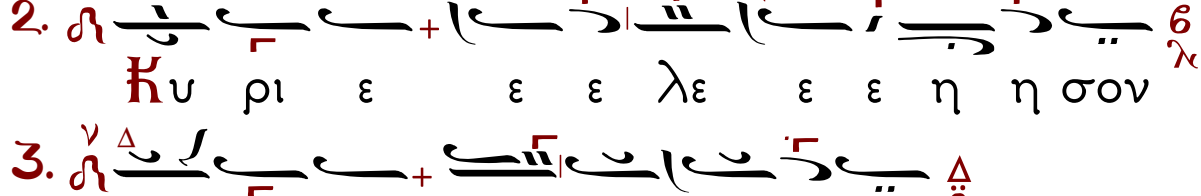
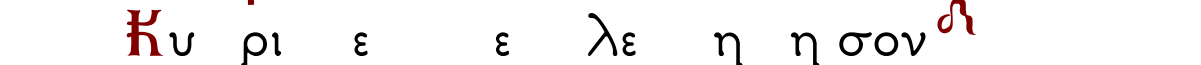
Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος λ' α' Νη

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2.
Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^ν ^Δ ^Μ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ο ν ^Γ ^Α

5. ^ν ^Ν ^Π
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^Π ^Α

6. ^ν ^Ν ^Γ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Ν ^Α

7. ^ν ^Γ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^Α

8. ^ν ^{Δ-Θ}
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ ^Α

9. ^ν ^Δ ^Γ
^Α ^Γ ^Π
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^Γ ^Α

10. ^ν ^Ν ^Π ^Δ
^Α ^Γ ^Π ^Α
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^Π ^Α

11. ^ν ^Ν ^Δ ^Ν
^Α ^Γ ^Π ^Α
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^Ν ^Α

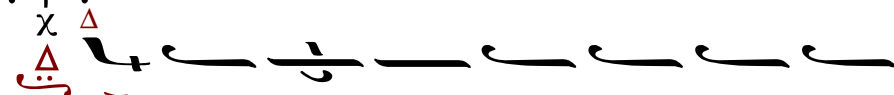
12. ^ν ^Ν
^Α ^Γ ^Π ^Α
 Cοι Κυ ρι ε ^Ν ^Α

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Δι

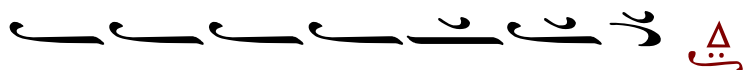
Ἄ μη ην

Στίχ. α΄

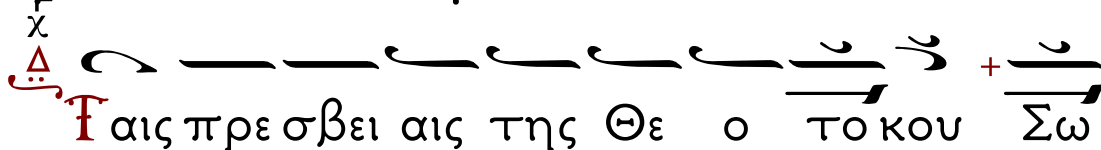
Ἄ γα θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλλειν τω ο

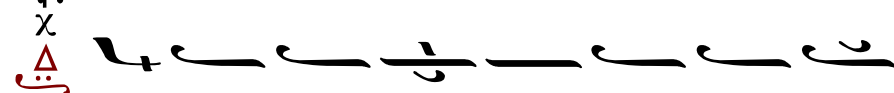
νο μα τι σου Υ ψιστε

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

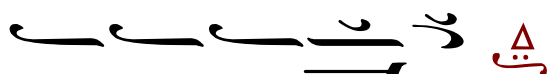
τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄

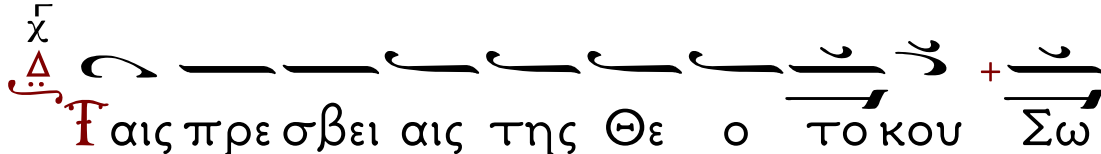
Τ ου α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Τ αις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Στίχ. γ' ^χ **Ο** τι ευφρανas με Κυ ρι

ε εν τοις ποιη μασι σου και εν τοις

ερ γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σο

μαι

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

τερ σωσονημας

Στίχ. δ' ^χ **Ο** τι ευθυς Κυ ρι ος ο

Θε ος ημων και ουκ εστιν α δι κι

α εν αυτω

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον η μας

τερ σωσον η μας

Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...

Το τελευταίον. ^χΤαῖς πρεσβείαις της Θεο

το οκου Σωτερ σωσον η μα α ας

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος ^ΘΔι

Ἀ μη ην

Στίχ. α΄ ^χΟ Κυ ρι ος ε βα σι λευ

σεν ευ πρε πει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυ ρι ος δυ να μιν και

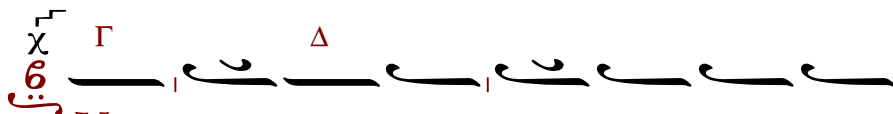
πε ρι ε ζω σα το

^χΠρε σβει αις των α γι ων σου ^Bσωσον η

μας Κυρι ε

Στίχ. β΄

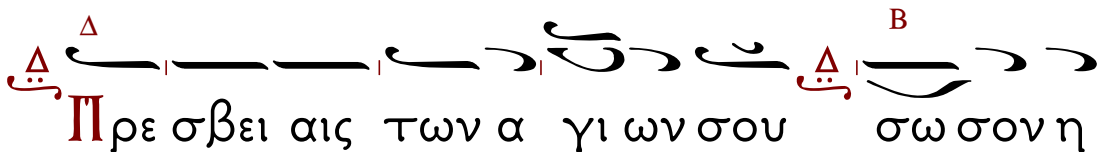
Και γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ται

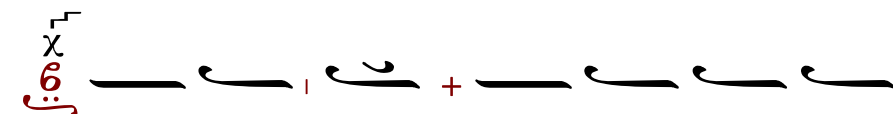

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

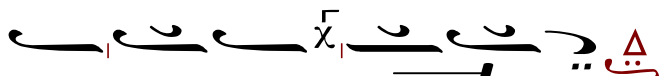
Στίχ. γ΄

Θαυ μα στοι οι με τε ω

ρι σμοι της θα λασσης θαυ μα στος εν υ

ψη λοις ο Κυ ρι ος

Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η

μας Κυρι ε

Στίχ. δ' ^χ ^Γ ^Δ

Τα μαρ τυ ρι α σου ε πι
στω θη σαν σφο δρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα η με ρων

^Δ ^Β
Πρε σβει αις των α γι ων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

^χ ^Δ
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

^Δ
Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

^Μ ^Δ ⁺
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος

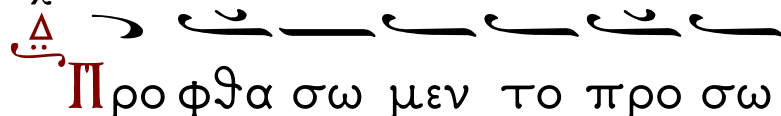
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτω σε
 αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να α τω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ΄

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δ'

ΣΤΙΧ. Α'

^χ
 ὦ σον ἡ μα ας Υἱ ε Θε ου ο
 εν Α γι οῖς θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας Σ ο ι
 α λ λ η λ ο υ ι α

Στιχ. β'

 ὦ σὸν ἡ μα ας Ὑι εἰ Θε οὐ ο

εν Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου^ι α

Στιχ. δ' ^χ **Ο** τι Θε οs με γας Κυ ρι οs

και βα σι λευs με γας ε πι πα σαν την

γην

Εω σον η μα αs Υι ε Θε ου ο εν

Α γι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου^ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οις θ αυ μα στος ψ α λ λ ο ν τ ας
Σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α
Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον

Ἰχθὺς γ'

Αυτόμελον

Θειας πιστεως ο μο λο γι α αλλον
Πα αυ λον σε τη εκ κλη σι α ζη λω την
εν Ι ε ρε ευ σιν α νε δει ει ξε Συν εκ
βο α σοι και Α α βελ προς Κυ ρι ον και Ζα
χα ρι ου το αι αι μα το δι και αι ον Πα τερ ο
σι ε Χρι στον τον Θε ον ι κε τευ ε δω ρη
σασθαι η μιν το με γα ε ε λε ε ος

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον

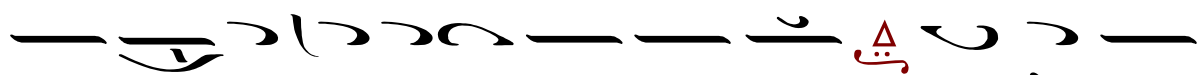
Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

Ἦχος Δ΄

 Ο υ ψ ω θ ει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
 ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
 α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
 Θε ος ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου
 τους πι στους Βα σι λεις η μων νι κας χο ρη
 γων αυ τοις κα τα των πο λε μι ων την συμ

 μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει

 ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο

 ο ον

**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΓ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ**

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν
λαοί.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα **2:14-20**

Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἐγενήθητε τῶν
Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ
ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν καθὼς καὶ
αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν καὶ τὸν Κύριον
ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ἰδίους
προφήτας, καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ
ἄρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων,
κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι λαλῆσαι ἵνα
σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς
ἁμαρτίας πάντοτε. Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ
ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς, δέ, ἀδελφοί,
ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας,
προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, περισσοτέρως
ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν
πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς

Ὑμᾶς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἅπαξ καὶ δίς. καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπὶς ἢ χαρὰ ἢ στέφανος καυχήσεως ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ παρουσίᾳ; ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ἦχος λη Πα

Κυρι ε ε λε η σον

Κυρι ε ε ε λε η σον

Κυρι ε ε ε λε η σον

Χοι Κυρι ε

Α μη η η η η ν

Και τω πνευματι ι ι ι ι σγ

Χοι οιοιοι οι Κυρι ε Ἔτερον.

Χοι Κυρι ε ε ε ε ε ε

Α α α μην

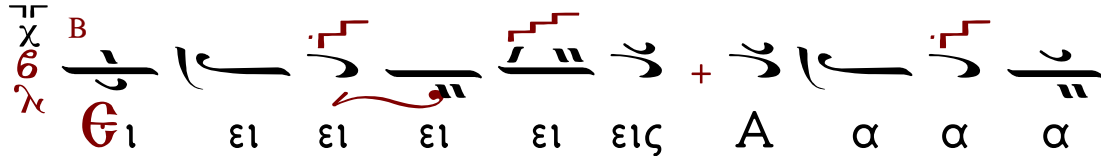
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὥς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὥς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

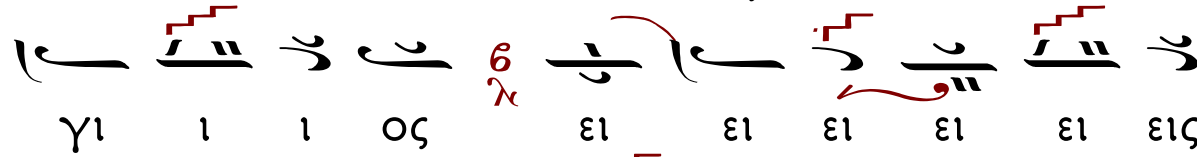
Ἦχος λ' Πα' Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι εις Α γι ος **Ε**ι ει εις Κυ υ ρι
 ι ι ος Ι η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πα τρος α μην **Π**

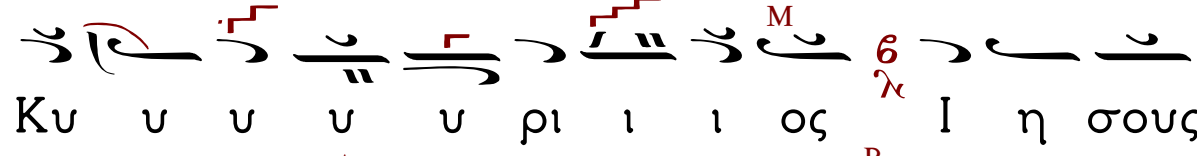
Ύψος 7^{τος} λ

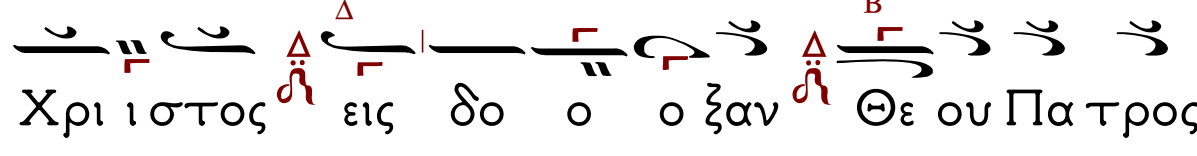
 εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς Α α α α

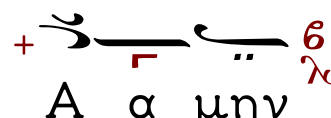
 γι ι ι ος εἰ εἰ εἰ εἰ εἰς

 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους

 Χρι ι στος εἰς δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος

 Α α μην

Ἦχος λη Πάχχι Παχχι α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοιοιαν τα
πα αν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἰχθὺς τοῦ πᾶ

^Π
^π
^q Χ ρ ι σ τ ε ε τ ο φ ω ς τ ο α λ η θ ι ν ο ν το
φω τι ζ ο ν και α γ ι α α α α α α ζ ο
ο ν παν τα α αν θ ρ ω π ο ν ε ρ χ ο ο ο με
ν ο ν ει εις τ ο ο ν κ ο ο ο ο ο ο ο ο
σ μ ο ν ^π
^q ση μει ω θ η η τ ω ω ε ε φ' η η
μα ας ^κ
^q το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω
που ου ου ου σου ^Π
^q ι να εν αυ τω ο ψω
ω με ε θα φως τ ο ο α προ ο ο ο
ο σι ι ι τον και κα τε ευ θυ υ υ
υ νο ο ν ^Δ
^q τα δι α β η η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ^π ε εν το ο ο λω ω ων σου
^κ πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τωων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Τῇ Παρασκευῇ (Σταυρώσιμον)

Ἦχος Δι' ΑΓΙΑ

ἤ
ση μει ω ω θη η η εφ η μας
το φω ως του προ σω που ου σου ου Κυ
υ ρι ι ι ε ε ε ε δω ω κας ευ φρο
συ υ υ υ υ νην εις τα α ας καρ δι ι
ι ι ας η η η μων Αλ λη λου ι ι α
α α α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς.

Ψαλμός 73ος

Ἦχος λ̣η̣ Πα̣

Ἦχος Π̣

α μεις σου την θα α α λα α α ασσαν

συ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας των

δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α το ο

ος Α αλ λη λου ου ου ου ι α

υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει

μα α αρ ρους συ ε ζη ρα α νας πο τα μου

ου ους Η η η η θα α αμ Α α αλ λη

λου ου ι ι α

η ε στι ιν η η η με ε ε ρα και ση η

ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ κα τηρ

τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι ι ι ο

ο ον Α ααλ ληλουου ι ι α
Π Κ Π
Ε ποι η σας παντα τα ω ραι αι αι
Α α τη ης γης θε ρος και ε ε ε αρ Συ ε
Π
ποι οι η σας α αυ τα α α Α ααλ λη
λουου ι ι α
Κ Π Δ
Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε πι
Μ Δ
βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου μη ε πι
Π
λα θη της φω νη ης των οι οι κε τω ω ω ω ν
Α α α λη ου ου ι ι α

Κοινωνικόν τῆς Παρασκευῆς. Ψαλμός 73ος
Ἡμετέρας καταγραφῆς.

Ἰχθὺς λαὶ Πα

ω τη ρι αν ει ειρ γα α α α σω ε εν

με ε ε σω ω τη η ης γης Χρι στε ε ε ο

ο Θε ε ε ο ο ο ο ος Α α α λ

λη η η λου ου ι ι ι α α α α

Ο θε ος βα σι λε ευς η η μων

προ αι ω ω ω νων ειρ γα σα το σω ω ω τη

ρι αν εν με ε ε σω ω τη ης γη η ης

Α α α λ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α

^Π
^π_q **C**υ ε κρα ται ω σας εν τη δυ
^Δ ^K
 να α μει ει σου την θα α α λα α α ασ
^Δ ^χ_q **C**υ συ νε ε τρι ι ι ψας τας κε ψα λας
 των δρα κο ον των ε πι ι του υ υ δα α
 το ο ος ^χ_q Α α αλ λη η η λου ου
 ι ι ι α α α ^π_q
^K ^π_q **C**υ δι ερ ρη ζας πη γα ας και χει ει
^Δ ^Π
 μα α αρ ρους ^χ_q συ ε ζη ρα α νας πο τα
 μου ου ους Η η η η θα α αμ ^χ_q Α α αλ
 λη η η λου ου ι ι ι α α α ^π_q
^π_q **C**η ε στι ιν η η η με ε ε ρα ^χ_q και

ση η ε ε ε στι ιν η η η νυξ Συ

κα τηρ τι σω φα α αυ σιν και Η η η λι ι

ι ι ο ο ον Α α αλ λη η η λου

ου ι ι ι α α α

υ ε ποι η σας παν τα τα ω ραι

αι αι α α της γης θε ρος και ε ε ε αρ

Συ ε ποι οι η σα ας α αυ τα α α

Α α αλ λη η η λου ου ι ι ι α

α α α

Α να στα ο ο Θε ε ε ος ε

πι βλε ψον ε πι τη δι α θη κη ην σου

μη ε πι λα θη ^Π της φω νη η ης των οι οι
κε τω ω ω ων σου ου ου ^χ α α α λ λη
η η λου ου ι ι ι α α α α ^π

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ
 λαβομεν Πνευμα εἰπουρα ανιον ευρομεν
 πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
 αδα προσκυνου ου ου ουντες αυτη γαρ
 η ημας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι
 Ἀμην αμην αμην εἰς α
 φεσιν αμαρτιων και εἰς ζωην αι
 ω ω νι ον

Πληρωθῇ τὸ στομα ημων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
 σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α

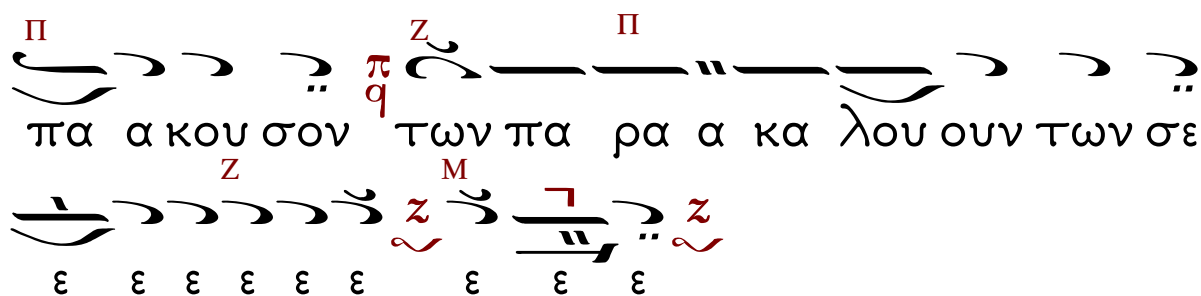
Εἶη τό ὄνομα...

Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογούντα...

Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

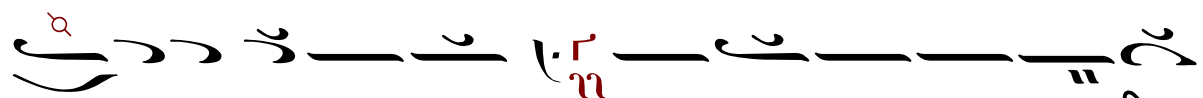

Θεοτοκία εἰς ἦχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ξω

Ὡε Μή η κα τα α πι στε ευ σης με αν
 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε
 ε σποι να α α αλ λα δε ζαι δε ε η σι ι ιν
 του ι κε ε του σου θλι ψις γαρ ε ε
 ε χει με φε ε ε ε ε ε ρειν ου
 δυ να μαι των δαι μο νων τα το ξε ευ μα
 τα σκε πην ου κε εκ τη μαι αι αι ου ου δε
 που ου προ σφυ υ υ γω ο α α θλι ος
 παν το θεν πο λε μου ου με νος και πα ρα

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης
+
την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^λ
 ^z ^{z³}

Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

 ^{z'}

νων α παλλα γη των α ασθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχουσα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἐγένε μετὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη σπὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.